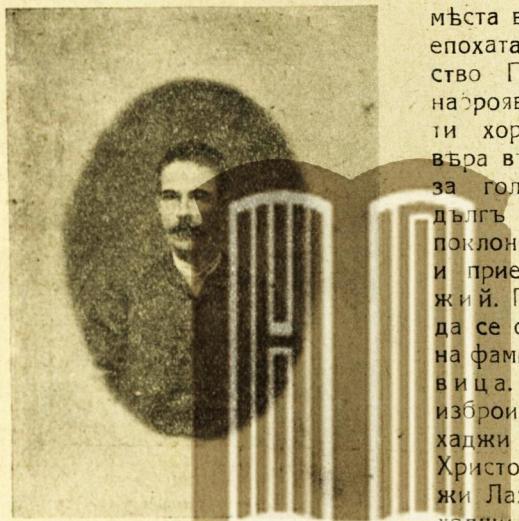

насъ Тодорановъ, Т. п. Петковъ, Атанасъ Илиевъ отъ гр. Ст.-Загора, Филипъ Илиевъ (преводачъ на „Илиадата“ отъ Омира), Иванъ Пановъ, Никола Бендеревъ (Чолака). Пръвъ пътъ се образува читалище съ името „Напредъкъ“ въ 1869 година и по-късно въ 1872 година се основало друго, което носило наименование „Любовъ“; то малко функционирало и се съединило съ читалището „Напредъкъ“.

Фиг. 16. Никола Момчиловъ, кметъ на града (1893—1894 г.), втори пътъ (1899—1901 г.) и трети пътъ (1903—1908 г.)

жи Катерина и още десетки имена. Това говори за нравствено издигнатото чувство въ религиозно отношение подъ турското робство на голѣма част отъ населението въ града.

Всички тия хаджии сѫ били посрещани при завръщането си отъ Божия гробъ по най-тържественъ начинъ. При получаване известие за пристигането имъ, внушителна част отъ гражданството е излизала вънъ стъ града при мястността „Честово“ и тамъ сѫ отдавало почит на пристигналите хаджии отъ Божия гробъ. По предание, именно това място, вънъ отъ града до сегашните гробища, се назовава „Честово“ — място на отдаване почит на тия хаджии, което име и днесъ спомня за ония стари времена отъ епохата на нашия патриархаленъ битъ отъ робството, когато хората сѫ имали едно трезво понятие за вѣрата въ Бога и сѫ се взаимно уважавали.

Изтъкна се на нѣколко място въ книгата, че въ епохата на турското робство Г.-Орѣховица е наброявала мнозина богати хора. Проникнати съ вѣра въ Бога, тѣ считали за голѣмъ християнски дългъ да отидатъ и се поклонятъ на Божи гробъ и приематъ името хаджий. По тоя начинъ може да се обясни изобилие о на фамилии въ Г.-Орѣховица. Такива можемъ да изброимъ: хаджи Сотиръ, хаджи Панайотъ, хаджи Христо, хаджи Пенчо, хаджи Лазаръ, хаджи Рачо, хаджи Николакъ, хаджи Христо Чартазана, хаджи Димия, хаджи Петъръ, хаджи Ставри, хаджи Иванъ, хаджи Досю, хаджи Иваноолу, хаджи Моруна, хад-